

1600

nibus licet Henricus sibi adjecisset, cuncta facillime, regiis copiis advenientibus, recuperaturum, atque ad majora aditum facturum. Carolus qua imminente periculo, qua fallaci ac dubia spe circumseptus, variis curis conficiebatur; se vel Gallorum jugum subiturum, vel penitus in Hispanorum potestatem concessurum; æque utrumque intolerandum veritus. Neque cupiditas Salassii potiundi sanioribus illum consiliis uti sinebat, quamvis eodem tempore & Gallorum potentiam, & Hispanorum ambitionem ferre cogeretur, qui jam tuendi illius obtentu, in Carmaniolam, præcipuam Salassiorum arcem, præfidia imposuerant, copiasque in Subalpinos traduxerant.

Eo statu res Caroli erant, ejusmodi Henrici prosperi eventus, ut brevi allapsurum Italiae propinquum incendium videretur; cum Clemens, in pacem publicam summo studio incumbens, ac si res ulterius procederet, in communem hostem consilia conatusque abruptum iri animadvertens, christianæ reipublicæ causam summo animi ardore amplexus, ut inter Henricum & Carolum pax fieret, enititur; quodque, Byzantino Patriarcha adnitente, nequiverat, per Petrum Aldobrandinum, Cardinalem nepotem, experiri statuit. Itaque illum summa cum auctoritate Legatum ad Regem mittit, qui belli initia opprimere, conjungere Henricum & Carolum conetur. Per Offredum Offredum, apud Rempublicam Internuntium, perque Joannem Mocenicum, ejusdem Reipublicæ apud se oratorem, Senatui suadet, ut, qui difficillimis temporibus pro publica pace ac tranquillitate Italiae excubare solitus sit, nullum officii genus cum Rege prætermittat, quo illum ad pacem traducat. Senatus consulto Francisco Contareno, apud Regem legato, ac Marino Caballio, qui ei successor datus fuerat, mandatum, ut Henrici animum permollire, atque ad amplexandam concordiam flectere conentur.

Aldobrandinus Roma digressus, Augustam Taurinorum proficiscitur; cum Carolo de præsentis rerum statu agit; inde Lugdunum ad Regem contendit; nihil relinquit, quo dissidentes Principum animos conciliet. Inter hos vel belli prosperos eventus, vel pacis concordiaque disceptationes, Mariam Mediceam, Francisci olim Magni Hetruriæ Ducis filiam, Henricus despondet; Alincurtiumque, Villaregii filium, qui sponsam recipiat,

in

*Petrus
Aldobran-
dinus Car-
dinalis a
Pont. lega-
tus de pace
ad Henri-
cum missus.*

*Senatus
mandata de
pace ad Co-
tarenum &
Caballium
oratores.*

*Henrici
Regis cum
Maria Me-
dicea nu-
ptia.*